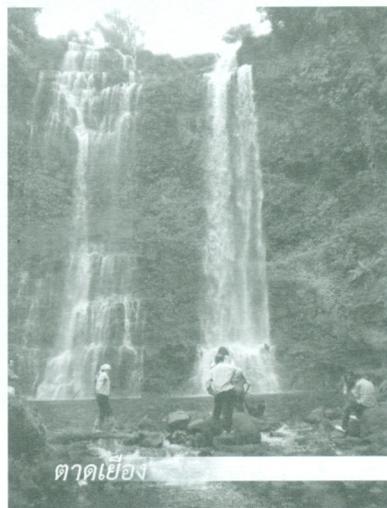

ตาดผาล້วม

ช่างเจรจา คอยแนะนำสถานที่และเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้เราเป็นอย่างดี สิ่งแรกที่น้องสุทำให้พวกเรา หลังจากที่ทำความรู้จักกันเรียบร้อยแล้ว ก็คือการพาไปรับประทานอาหารกลางวันบนแพริมน้ำโขง อิ่มหน้าสำราญกันแล้ว ก็เริ่มโปรแกรมท่องเที่ยวแรกกันที่ “ตาดเยื้อง” ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของใจกลางเมืองปากเซ บนเส้นทางหมายเลข 23 หลักกิโลเมตรที่ 40 เมื่อรถเลี้ยวจากถนนใหญ่เข้าถนนทางเข้าน้ำตก น้องสุก็บอกว่า “ที่นี่นะค่ะ พี่ๆ จะได้พบกับสาวลาวชาวอ่อน ตอนขากลับออกมาด้วยค่ะ” ทำให้พวกเราแตกกันไปต่างๆ นานาว่าจะได้เจอกับอะไรกันแน่ ปรากฏว่าสิ่งแรกที่พวกเราพบเมื่อเดินเข้าไปตามทางเข้าน้ำตก ไม่ใช่ น้ำตกครับ แต่เป็นลำธารที่มีการสร้างสะพานให้เดินข้ามไปตรงเกาะกลาง ซึ่งมีการจัดแต่งไว้อย่างร่มรื่น มีหินก้อนใหญ่ที่เขียนชื่อสถานที่ไว้ว่า พุสะวัน แต่น้องสุชวนพวกเราเดินต่อเพื่อลงไปดูน้ำตกด้านล่างกันก่อน ซึ่งก็ไม่ผิดหวังครับ ภาพน้ำตกที่เกิดจากลำธารด้านบนไหลตกจากหน้าผาสูงประมาณ 50 เมตร ลงสู่เบื้องล่างสวยงามจริงๆ แถมยังสามารถเดินลงไปใกล้ๆ เพื่อสัมผัสกับละอองน้ำที่กระเด็นมาจากน้ำตก หรือ จะลงเล่นน้ำในบริเวณแอ่งน้ำด้านล่างของน้ำตกก็สามารถทำได้เช่นกัน และพวกเราก็กงไปจนถึงแอ่งน้ำด้านล่างเพื่อสัมผัสกับความสดชื่นของน้ำตกตาดเยื้องกันครบทุกคน อ้อ ผมลืมบอกไปว่า ตาด หมายถึง น้ำตก ส่วน เยื้อง หมายถึง เลียงผา เพราะฉะนั้นจะเรียกน้ำตกแห่งนี้ว่า น้ำตกเลียงผา ก็ได้เช่นกันครับ และทางลงไปชมน้ำตกก็เป็นทางชัน แต่มีการทำบันไดและราวให้จับเพื่อความสะดวกในการขึ้นลง และด้วยเหตุนี้เองครับ ที่ทำให้ตอนขากลับขึ้นมาจากน้ำตก พวกเราทุกคนต้องพบกับการสรวล และ (อาการ) ชาวอ่อน กันทั่วหน้า

สถานที่ 2 ที่น้องสุพาพวกเราไปชม คือ ตาดฟาน อยู่บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 38 ของเส้นทางหมายเลข 23 ไม่ไกลจากสถานที่แรก (ซึ่งคำว่า ฟาน หมายถึง สัตว์ป่าชนิดหนึ่ง ลักษณะคล้ายแก้ง) หรือ มีอีกชื่อหนึ่งว่า น้ำตกดงหัวสาว น้ำตกที่สูงที่สุดของประเทศลาว เกิดจากสายน้ำ

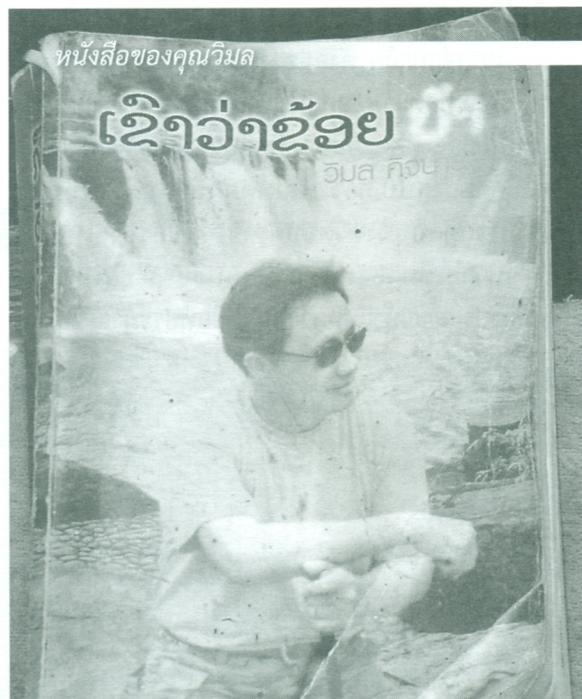

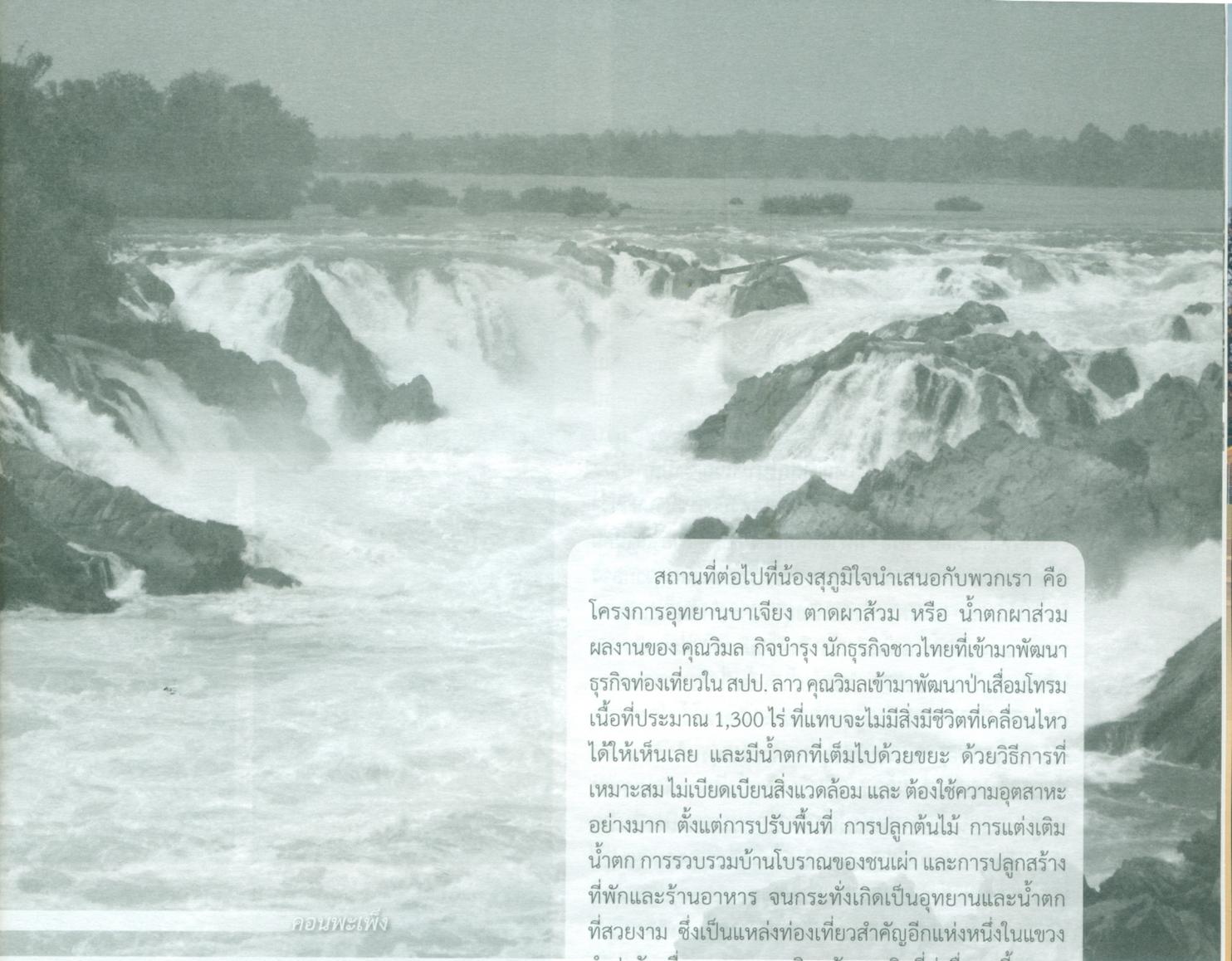
ตาดเยื้อง

ตาดฟาน

จากภูเขาสองลูก ต่างคนต่างไหลมาตกหน้าผาของใครของมัน ช่างๆ กัน แต่การเข้ามาชมน้ำตกแห่งนี้ เป็นการเข้าชมในระยะไกลจากบริเวณของตาดฟานริสอร์ท ซึ่งอยู่ด้านตรงกันข้ามกับบริเวณหุบเขาทั้งสองลูกที่เป็นที่มาของตาดฟาน ไม่ได้สัมผัสใกล้ชิดเหมือนตาดเยื้องที่พวกเราได้ไปเยือนกันมาก่อนหน้านี้ น้องสุบอกกับพวกเราว่า ถ้าอยากสัมผัสอย่างใกล้ชิดกับตาดฟานต้องเดินเท้าเข้าป่าไปกับนายพรานอีกประมาณ 5 กิโลเมตรครับ

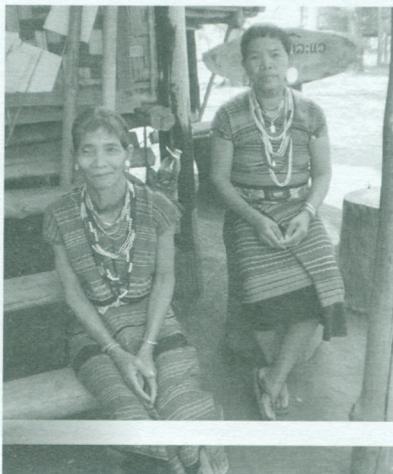

คอนพะเพ็ง

ชนเผ่า

หลี่ผี

สถานที่ต่อไปที่น้องสุภูมิใจนำเสนอกับพวกเรา คือ โครงการอุทยานบาเจียง ตาดผาส้วม หรือ น้ำตกผาส้วม ผลงานของ คุณวิมล กิจบำรุง นักธุรกิจชาวไทยที่เข้ามาพัฒนา ธุรกิจท่องเที่ยวใน สปป. ลาว คุณวิมลเข้ามาพัฒนาป่าเสื่อมโทรม เนื้อที่ประมาณ 1,300 ไร่ ที่แทบจะไม่มีสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหว ได้ให้เห็นเลย และมีน้ำตกที่เต็มไปด้วยขยะ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม ไม่เบียดเบียนสิ่งแวดล้อม และ ต้องใช้ความอดสาหัสอย่างมาก ตั้งแต่การปรับพื้นที่ การปลูกต้นไม้ การแต่งเติม น้ำตก การรวบรวมบ้านโบราณของชนเผ่า และการปลูกสร้าง ที่พักและร้านอาหาร จนกระทั่งเกิดเป็นอุทยานและน้ำตกที่สวยงาม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกแห่งหนึ่งในแนว จำปาสัก เรื่องราวของคุณวิมลกับภารกิจที่น่าชื่นชมนี้เคยถูก ถ่ายทอดผ่านรายการโทรทัศน์ของไทยมาแล้ว และตัว คุณวิมลเองยังได้เขียนเล่าเรื่องราวของตัวเองไว้ในหนังสือ “เขาวัวช้อยบ้ำ” ให้ผู้สนใจได้ติดตามอ่านกันอีกด้วย และ เนื่องจากตาดผาส้วม ซึ่งคำว่า ส้วม ในภาษาลาว หมายถึง ห้องนอนของเจ้าบ่าว-เจ้าสาว เป็นสถานที่สุดท้ายของการท่องเที่ยวในวันแรกนี้ พวกเราจึงเข้าพักค้างแรมกันที่ บ้านพักริมธารน้ำตกแห่งนี้และฝากท้องไว้กับมือเย็นของ ร้านอาหารริมตาดผาส้วมกันเสียเลย และนี่ก็ทำให้ทราบว่า ร้านอาหารแห่งนี้ นำเสนอแต่อาหารจากธรรมชาติไม่ปรุงแต่ง ด้วยผงชูรส แต่รสชาติดี และไม่บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยครับ

ตื่นเช้าขึ้นมา ช่วงก่อนและหลังอาหารเช้า พวกเรา ยังมีโอกาสได้ชื่นชมความงามของตาดผาส้วมอีกรอบ คราวนี้มีพระอาทิตย์ขึ้นเป็นฉากหลังด้วย จากนั้นก็เข้าไปเที่ยวชม หมู่บ้านชนเผ่าในบริเวณใกล้เคียง กับน้ำตก ก่อนที่จะออกเดินทางไปชื่นชมน้ำตกคอนพะเพ็ง หรือ ตาดคอน น้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในเขตแม่น้ำโขงตอนล่างของลาว มีลักษณะเป็นแก่งหิน ขนาดใหญ่ต่างระดับที่สูงประมาณ 10 เมตรขวางเส้นทางการไหลของแม่น้ำโขงทั้งสาย จึงเกิดเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่มี กระแสน้ำรุนแรง และถูกขนานนามให้เป็นไนแองการ่าแห่งเอเชีย

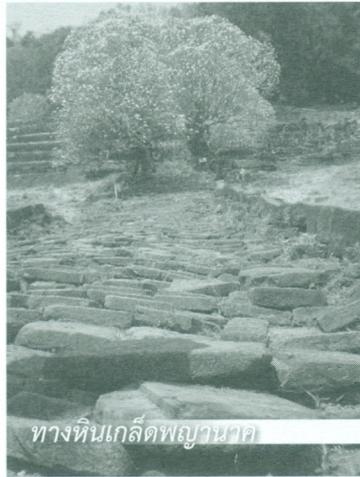

น้ำตกคอนพะเพ็งนี้อยู่ทางใต้สุดของแขวงจำปาสักตามเส้นทางหมายเลข 13 เกือบจะถึงชายแดนที่ติดกับประเทศกัมพูชาอยู่แล้ว เมื่อพวกเราเดินทางมาถึงน้ำตกคอนพะเพ็งก็เป็นเวลาอาหารกลางวันพอดี จึงต้องแวะรับประทานอาหารกันก่อนที่จะเดินไปชมน้ำตก ซึ่งช่วงที่พวกเรามานี้ปริมาณน้ำของแม่น้ำโขงอยู่ในระดับปานกลาง และสายน้ำมีสีคล้ำๆ ฟ้าเขียวใส่นมดูสวยงามดีครับ สำหรับความหมายของชื่อน้ำตกนี้ คำว่า คอน หมายถึง แก่ง ส่วน พะเพ็ง หมายถึง พระจันทร์วันเพ็ญ ครับ โดยคอนพะเพ็งเป็นแก่งที่ใหญ่ที่สุดในบริเวณซึ่งมีลักษณะเป็นแก่งมากมายของแม่น้ำโขงในช่วงนี้ จนได้รับการขนานนามว่า “มหานทีสีพันดอน” หรือ “มหานทีสีทันดร” ในยุคอาณาจักรนครฝรั่งเศสปกครองลาวและมีการขนถ่ายทรัพยากรออกจากลาวทางแม่น้ำโขง คอนพะเพ็งถือเป็นอุปสรรคสำคัญ จนมีการพยายามระเบิดทิ้ง แต่ไม่สำเร็จ จึงต้องมีการเปลี่ยนเส้นทางขนถ่ายโดยการสร้างรถไฟสายสั้นๆ ขึ้นที่บริเวณดอนคอนเพื่อหลีกเลี่ยงความยิ่งใหญ่ของคอนพะเพ็งแห่งนี้

จากคอนพะเพ็ง น้องสุภักพาพวกเรามุ่งหน้าย้อนกลับขึ้นมาดินนิ่งเพื่อเที่ยวน้ำตกหลี่ผี ซึ่งคราวนี้พวกเราต้องลงจากรถดู ลงเรือหางยาวล่องแม่น้ำโขงไปตามเกาะแก่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหานทีสีพันดอน ไปขึ้นฝั่งที่ดอนคอน (แก่งที่ฝรั่งเศสสร้างทางรถไฟเพื่อเลี่ยงการขนส่งทางเรือผ่านคอนพะเพ็งนะละครับ) สิ่งแรกที่เราพบตอนขึ้นฝั่งก็คือ ซากเครื่องบินขนาดใหญ่สำหรับยกของจากเรือมาใส่รถไฟ เมื่อขึ้นฝั่งเรียบร้อยแล้วน้องสุภักพาพวกเราเลือกพาหนะในการเดินทางต่อไปยังน้ำตกหลี่ผีระหว่าง จักรยาน และ รถโดยสารซึ่งเป็นรถกระบะขนาดเล็กที่บนกระบะมีการต่อที่นั่งหลายแถวไว้ให้ผู้โดยสารนั่งแบบสบายๆ ซึ่งแน่นอนพวกเราต้องเลือกรถโดยสารอยู่แล้ว ไม่ใช่เพราะไม่อยากออกแรงปั่นจักรยานนะครับ แต่เพื่อประหยัดเวลาในการเดินทาง หลี่ผี มาจากคำว่า หลี่ ซึ่งหมายถึง เครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่งที่ชาวบ้านบริเวณนั้นใช้กัน ส่วน ผี ก็มาจากการที่พบศพทหารในสมัยสงครามอินโดจีนจำนวนมากมาติดที่ลี้ดักปลาบริเวณนี้ น้ำตกหลี่ผียังมีอีกชื่อหนึ่งว่า ตาดสัมพะมิตร หรือ ตาดสมพมิตร ครับ น้ำตกหลี่ผีเป็นสายน้ำที่ถูกแก่งหินขนาดใหญ่กั้นไว้ จึงเกิดเป็นลักษณะน้ำตกตามร่องของแก่งหินที่มีกระแส น้ำรุนแรงแตกกระจายเป็นฟองสวยงามไปอีกแบบหนึ่ง เมื่อออกจากน้ำตกหลี่ผีมาแล้ว น้องสุภักพาพวกเราแวะวัดภูงักแก้วกอนมณี (หรือวัดหาดทรายอุดม) ซึ่งน้องสุภักว่าเป็นวัดที่ชาวบ้านแถวนั้นศรัทธามาก เพื่อให้พระให้เป็นสิริมงคลและเก็บภาพบรรยากาศแม่น้ำโขงตอนพระอาทิตย์ตกจากมุมสูงเพราะวัดอยู่บนเนินสูงจากนั้นก็มุ่งหน้ากลับมารับประทานอาหารค่ำบนแพริมโขงในเมืองปากเซอีก แต่ร้านนี้ใหญ่และทรูกว่าร้านที่พวกเราแวะรับประทานอาหารกลางวันในวันแรกเยอะ พอหนึ่งท้องถึง

หอเปลื้อง-ปราสาทวัดพู

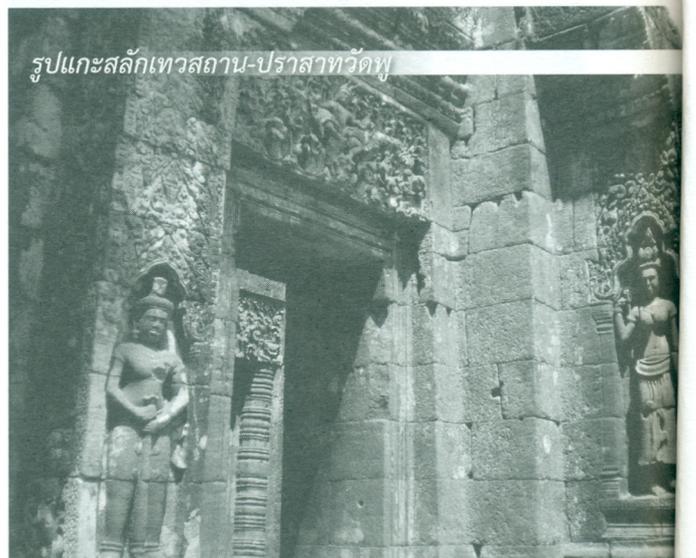
ทางหินเกล็ดพิณวานาค

หินแกะสลักรูปช้าง

เทวสถาน-ปราสาทวัดพู

รูปแกะสลักเทวสถาน-ปราสาทวัดพู

